

Gjendringer, der maatte staae i Veien for, at en eller anden Retning af Handelen kan udvikle sig, og hvis Natur maatte være saaledes, at det ikke staaer i den Privates Magt at kunne rydde dem tilside. Det er derfor meget hensigtsmæssigt, at Regjeringen her har ladet en Deel af Remissionen i visse Tilfælde bestaae, nemlig for de Varer, der hjemføres directe til en toldpligtig Havn sønden for Sunds og Strømtoldlinien; thi ellers vilde det være en Deel af Beboerne af Landet umuligt at concurrere med Resten af Befolkningen i den her omhandlede Henseende.

Besæly: I Anledning af de Bemærkninger, der nu ere blevne fremsatte, skulde jeg tillade mig at yttre et Par Ord. Saa vidt jeg opfattede den ærede Landstingsmands Foredrag rigtigt, misbilligede han Forordningen af 1844 med Hensyn til de Lettelse, der da bleve indførte for den transatlantiske Handel, idet han gjorde opmærksom paa, at det var urigtigt, at Regjeringen vilde forsøge paa at lede Capitalerne hen i en vis Retning af Handelen, idet man maatte gaae ud fra, at Handelsmændene nok selv vilde vide at træffe den bedste Wei, ad hvilken de paa den meest hensigtsmæssige Maade kunde gjøre deres Capitaler frugtbare. Jeg skal blot foreløbigt dertil bemærke, at disse Grundsætninger maatte formeentlig ogsaa komme til Anvendelse paa nærværende Lovudkast, og det vilde derfor være tvivlsomt, hvorvidt den ærede Rigsdagsmand vilde fra dette Standpunkt kunne forsvare nærværende Lovforslag. Med Hensyn til Forordningen af 1844 skal jeg imidlertid tillade mig et Par Bemærkninger. Hensigten med denne Forordning var, saaledes som jeg opfatter den, fornemmeligt at give et Slags Beskyttelse eller særligt Fortrin for det danske Flag og for de danske Rhedere. Det er ogsaa det, man fornemmeligt har opnaaet ved den. Den Tid var der jo hos os næsten ingen Skibsfart tilstede paa de transatlantiske Havne, og man ansaae det derfor for hensigtsmæssigt at drage Om- sorg for, at en Forbindelse med disse Havne atter kunde bringes tilveie, da det vilde være fordelagtigt baade for Udviklingen af en god Sømandsstand og for Rhederiet i Almindelighed. Denne Hensigt er ogsaa med Hensyn

til den Fordeel, den skulde bringe Rhederiet, opnaaet, idet en stor Deel af den Toldgodtgjørelse, der er bleven tilstaaet, er tilfalden Rhederne gjennem den høiere Fragt, som de have erholdt. Det var nemlig nødvendigt for Ladnings-Eierne, naar de vilde erholde Toldgodtgjørelse, at benytte et Skib, der havde indtaget Varer i Danmark. Derved er det ogsaa indtruffet, at i Reglen have de Skibe, der have faret paa transatlantiske Havne, og som have ført Varer hertil, naar de vare danske Skibe, der havde gjort sig, hvad man kalder remissionsberettigede, erholdt en større Fragt, end andre Skibe kunde faae. Det er navnlig Tilfældet med Hensyn til Kaffe fra Brasilien, at danske Skibe erholdt en større Fragt end andre, hvorimod en Deel af Toldgodtgjørelsen tilfaldt Ladningseierne. Vil man altsaa see hen til det praktiske Resultat af Forordningen, da har det viist sig, at denne Handel virkelig har udviklet sig i en ikke ubetydelig Grad, og, forsaavidt man derfor vilde misbillige Anordningen, maatte man egentlig godtgjøre, at denne Handel vilde alligevel være opstaaet, eller ogsaa maa man gaae ud fra den almindelige Sætning, som den ærede Landstingsmand gjorde opmærksom paa, at disse Capitaler vilde nok alligevel være blevne gjorte frugtbringende paa anden Maade. Men denne almindelige Bemærkning træffer enhver Toldgodtgjørelse i en enkelt Retning af Handelen. Ved det nærværende Lovforslag er det imod den Forandring indtraadt, at Toldgodtgjørelsen ikke mere er knyttet til nogen Betingelse for Skibet, ja at altsaa Concurrencen med Hensyn til Fragten staaer aldeles aaben. Der kan factist ikke finde en saadan Begunstigelse Sted for de danske Rhedere, som hidtil, hvorimod der, ved at Bestemmelsen om at indtage Ladningen i Danmark er hævet, er opstaaet et andet Forhold, som kan være til Fordeel for de danske Rhedere. Det er især dette Argument, man har paaberaabt sig, for at faae Frdn. af 1844 forandret, idet man har sagt, at det er langt naturligere, at vi kunne føre vore Producter derhen, hvor det bedst convenerer, og f. Ex. føre Ladninger herfra til England, der indtage Kul eller Salt, gaae dermed til en transatlantisk Havn og dermed